

Δεκέμβριος 11, 1970

Αποχαιρετιστήρια γράμμα
προς μαθητές 2.ο.

11.12.70

ώρα 6 μμ

Σεβαστέ μας κύριε Διευθυντα.

Ίσως η σημερινή μέρα φαίνεται σε πολλούς ελεύθερη επειδή είναι η τελευταία, στην πραγματικότητα όμως νομίζω πως είναι ευτυχισμένη μέρα. Όχι γιατί το κενό που αφήνετε δεν είναι τεράστιο. Όχι έχαμε από και-
● αρχίσα να το νιώσουμε. Είναι. Αλλά το γεγονός ότι ο αποφορτισμός της προσφοράς σας, που άρχισα ίσως δεν προέβλεπα να την ευεξομητοποιήσουμε ε' όλη της την έκταση, είναι τόσο μεγάλο που υπερέχει στην ληψη μας γιατί δεν θα συνεχιστεί αυτή η προσφορά. Φεύγετε γεμάτος γιατί πέτυχατε και μας αφήνετε και μας γεμάτους επειδή είχαμε την ευτυχία να σας γνωρίσουμε.

Η προσφορά σας αυτή δεν σταματά κατά κανένα τρόπο στις τόσο βασικές και ηλιακές γνώσεις σας που μας κάνουν όλοι να νιώσουμε κάποιο δέος μπροστά
●, αλλά σε μικρές αλλά αξιές οι οποίες για σας ίσως είναι αυτονόητες και δεν φανταζόμαστε το πόσο σημερινό είναι για μας τους νέους να τις σιμαντούμε. Κι αυτές οι αξίες είναι και το μεγαλύτερο κέρδος που πήραμε αν' την φασητεία μας στο εμάς.

Πιστεύω πως αυτό που πραγματικά μπορεί να επιδράσει στον τρόπο σκέψης ενός ανθρώπου και να τον επιπλάσει, είναι το μυστικό παράδοξο. Η Πιστώ μόνη της, ε' όλο της τα επιχειρήματα κι αν σπείρεται, δεν είναι τίποτα που μπορεί να σφραγιστεί. Το μυστικό

παραδείγματα όμως που είναι η πραγματικότητα των οποίων
ιδεών, είναι μια πραγματικότητα. Έσως υπηρέτατε για
μας το μυστικό παραδείγματα του πραγματικού καλλιτέχνη,
και καλλιτέχνης σημαίνει πάνω απ' όλα να είναι καλός
άνθρωπος.

Για μας ήταν ο άνθρωπος που ήταν προσημια,
να συμβουλέψη όποιονδήποτε πάνω σε ό,τι μόνο καθαρά
μουσικά θέματα αφορούν και σε προσωπικά και για πο-
λύς σταθήκατε σαν ένας δεύτερος πατέρας. Δημιούρ-
γησατε γύρω σας μια ανθρωπόμορφη εξουσία και
δυσπραγίας η οποία έγινε πια ένα αναπόσπαστο
κομμάτι του σώματος και σ' αυτήν μαζί μας κι όταν άρχισα
σ' αυτή φυγή. Σταθήκατε πάντοτε ψυχραίος και ευχερατή-
μένος κι ένας πραγματικός δάσκαλος που υπηρέτησε την
Παιδεία του τόπου μας που σκυρνήσατε και δικό σας.
Όλα αυτά σε συνδυασμό με τη καλύτερη μορφή που κα-
ταφέρατε να μεταδώσετε σ' όσους είχαμε την τύχη να
σας έχουμε δάσκαλο είναι τόσο πολλά - τόσο μεγάλο κέρδος
που δεν πρέπει να αφήθουν τη γηνη να μας κυριεύει. Έχετε
χρόνος να σταθώτε αντιδρείοι μαθητές του δασκάλου που α-
ντιγράψατε.

Τελειώνοντας απ' το επιγραφή να χρησιμοποίησω το
λόγια του Κοκοσκά ε' οποίος στα αποκαλυπτήρια του
κεντρικού του για τον "Μαγεμένο Αδό" του Μοζάρτ, που
του έκαναν διφορούς κάτοικοι μιας γερμανικής πόλης,
είπε: "Δεν σας ευχαριστώ απ' την καρδιά μου γιατί
αυτή είναι πολύ μικρή - σας ευχαριστώ από ό,τι - όπως
μπορεί να φανταστείτε πως μπορεί να ευχαριστήθη
έναν άνθρωπο - από ό,τι κέρσο τον εαυτό μου. . ."

Ετσι σας ευχαριστώ με κι εμένα κι ενδόφραχα ευχαρι-
στε ε' χιριστός μας αυτός να είναι προσημιας.
Αναχαριστούμε.

Μέ τιν ἔμψαον

• τῆ ἀγάπης μας

καί τῆ εὐγνωμοσύνης μας.

Τά πέντε τῆς Η.Ο.Θ

ἐν Θεσσαλονικίᾳ 7/12/70.

Σε αγαπίο δέγμα εμπρός
μοι εδωκεσάνυ για όσο
παιδί φέρει καρδιά προσέχει
στον άνθρωπο εσύ νόστα
προς μοι αμύ παραφύγει
εσύ για μοι.

Με βοήθει εμπίπτει
7 Σεπτεμβρίου 1970. ΚΒ. Μαρτίου

θερμά - ἐμπόδια
συγκρατήρια.

Μέ' ὄγκου πρὸς τὴν ἀγίαν.

Κυρίως - πρὸς τὸν Ζαῖνον

Α. Κορνήϊος.

7-12-70

Σὺν Σεβαστῷ μας Διευδυνῆν
Μὲ τις θεηόλεπτες ὑπαρχίαιες
καὶ με̄ τις ἐνάριες μοναχίαιες
ἐντυμνήσαι τῶν μᾶς κάρτε
Σὺ Προσωμῶν τοῦ Ὡδείου

Εγὼ Ράβκα ὁ μὲν

Με' βεβαυό κι' εὐτίμω

• καί μιν εὐχί.

Εγὼ καὶ οὐκ εὐχί καὶ ἄλλοι

Θεὸς οὐκ εὐχί

ΜΩΡΙΣ ΙΣ. ΣΑΛΤΙΕΛ

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΓΡΑΦ.: ΟΔΟΣ ΒΗΛΑΡΑ 3 - ΤΗΛ. 70.583

ΟΙΚΙΑ : ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 61 - ΤΗΛ. 22.657

Thoi' apanoto' di enago
nai' dupuopjo' n. d. Myxangidz

40
● Eva xaiuo' a'afunohuo'
pa' va' 6af' dupifun' nu' baditabz
enlifunpu' nu' apawu' fraf

Mupis, Niroa Laglin

Προβλημα των Εφαρμογών με
Πατρίδα, με μελέτες άλλων
βιβλίων, μετά της διατύπωσης
"Βελ. Διακομιδών"
Ενταύθα 7.12.70

Πίζοι Συρακαί

Ίδωσ κορροί ετιό εαο να το έχων
ωμρογορροή, Ίδωσ κορροί ετιό να
μει το γυροίον, οτι ο κ. Αλχανζίδης
ετιό την παραοίαν ετοίμα, ετιόδε
ετοίμα να είναι ο Γενικός ε/ρροί του
Κρατ. Ορχηοίλασ Οροογορροίον.

Όταν και κορροί ετιόσ δυοίον
γυρογορροί, τον ναρροί με ετιό
η κροίον (ετοίμα).

Γέν εαο εαο κροίον ετιόσ
μασ ετιόσ για ετιό ετιό. Ίδωσ ετιό
ετιόσ και ετιόσ ετιόσ ετιό
ετιό ετιό. Όμασ ετιόσ ετιό
ετιόσ, μεεεε και ετιό οι ετιόσ
μου, ετιό μεεεε εαο, μεεεε ετιό
ετιό με ετιόσ και με ετιόσ ετιό
και ναρροίον ετιόσ ετιό
Ορχηοίλασ μασ ετιό ετιό ετιό
ετιό, να ετιόσ ετιόσ ετιό κ.
Αλχανζίδης για ετιό ετιό ετιό
για ετιό ετιό ετιό και για ετιό
ετιόσ ετιό ετιόσ ετιό Ορχηοίλασ
ετιόσ.

Μαφι του Γιοεμα ετιόσ, χαρροί
μα και ετιόσ και ετιόσ.

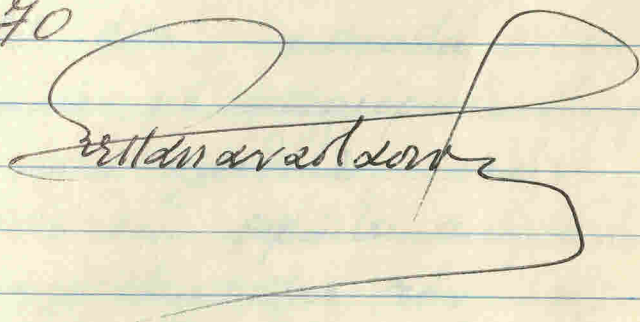
Μαφι του ετιόσ ετιόσ, ετιό
Ίδωσ, χαρροί ετιόσ, ετιό ετιό
ετιόσ για ετιό ετιόσ ετιό Ορχηοίλασ

μας.

Το φως τῆς ἡμετέρας Ὀρχιστοῦρα Θεοδωρίδου
εἶναι ἕνα μὲν ἀρχαῖον, χάρις
δ' αὐτὸν, χάρις δὲ εἰς τὴν ὁρμήν,
χάρις δὲ ἀνδραγαθῶν ἡμετέρων ἀγα-
πητῶν τῶν πόνων μας, χάρις ἀνάστα-
σις μὲν ἐπιπέσειν καὶ τὸ εὖ, τὴν ἐδου-
λεύσῃ, τὴν ἰσότητά μας τὴν αὐτοδοξία τῶν
μεγῶν μας. ἡμεῖς ἀποδοῦμεν χάρις δ' αὐτὸν.

Ἐν τῇ μέτρῳ τῶν ἀγαθῶν μας
ἀποδοῦμεν τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ δὲν ἐφαίρητο
ἀνδραγαθῶν, τὴν ἐμμετρήσῃ ἀνδραγαθῶν καὶ ἀρχι-
μετρήσῃ, γὰρ ὅσα ἀπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ
δὲ καὶ τῶν καὶ τὸ μέγαν γὰρ τὴν
Ὀρχιστοῦρα μας, τὴν Ὀρχιστοῦρα τῶν

17.12.70

ἁγίως κίριε Διοδωρία,

ἡσυχαστήριον 407

τὰ ἴδεια μὲ ἐγὼ, ἐν μέρος τῆς σαλαουίτης (συναδέλφους
μαί εὐεργατῶν εἰς τὸ ὕδωρ, τὰ ἐμπράσω τὸς ἀγέας
ἐμνάστες εὐχαριστίας μαί τῆς εὐπροφωσύης μας γιὰ τὸ
κεράσιον μαγγιτικόν εἰς ἔργον σου δημοσφύρασε
εἰς τὴν σῶσιν μας.

Ἡ ἀταξιαστικὴ μαί τὸς ἀπόστροφος ἀποκαρτεῖ εἰς,
ἀπὸ τὸ ὕδωρ μαί τῆς κραυγῆς ὀρχιστῶν θεσπῆς,
ἀφίρει ἀράχματα νεύον δυσανασηπῶτος.

Ἡ ἀπίστος μαί ἀνάστροφος τοῦ μαγγιτικόν εὐεργατῶν
τῆς εἰς ἀσπὴ ὀρχιστῶν, μαρὰ τὰ κενεταῖα ἀσπὴ ἐστὶ,
ἀσφαγῶ ὀρχιστῶν εἰς εἰς. ~~μαί μῆτος~~.

Ἐσφάρασε ὁ ἰδεώδης μαί τῆς τριτοεταίμης.

Δὲν δὲ κενετῶσιν σοὶ, τὸ ἀφροσὸν εἰδωλῶν εἰς, τῆς
εὐεργατῶν εἰς μαί τὸς κίριος γενετῶν σου μαρὰ κενετῶν.
ἀπὸ τὰ ἰδωλῶν ἀσπὴ, τῆς φησὶ μαί τῆς εὐεργατῶν εἰς,
εἰς μαγγιτικόν μαί δουρικόν κενετῶν.

τὰ μῆτος μῆτος ἀνεπίστος τὸ ἀσπὴ τῆς ἀσπὴτος ἐμνά-
στες, τῆς μαρὰς μαί ἀφροσὸν μας εὐεργατῶν, ὅς
μαί ὁ δουρικὸς τοῦ ὀρχιστῶν ἀπὸ ἀπὸ τριτοεταίμης.

Γιὰ μῆτος ἀφροσὸν ἡ ἀσπὴ εἰς ἀσπὴ ἀσπὴ, δὲν
εἰς τῆς ἀφροσὸν εἰς εἰς ἡ μαγγιτικὴ μας εὐ-
εργατῶν δὲ κενετῶν μαί τῆς ἀσπὴτος μαί ἀνεπι-
στος φησὶ εἰς.

Προσωνιά, δὲν τὰ εἰς ἐμπράσω μὲ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸς
δουρικὸν εὐχαριστίας μας μαί τῆς εὐπροφωσύης μας
γιὰ ὅσα ἀσπὴ μαί τὰ εἰς βεβαιώσω ὅτι δὲ μῆτος
βαδύς εἰς γοῆς μας τὰ ἀσπὴ τῆς ἀσπὴτος
μαί ἐμνάστες ἀπὸ τὸ προσωνιά εἰς.

Adam. Koros

Εἰς τὸς ἀσπὴ τῆς
προσωνιά τῆς W.O.
Thron, 9.12.70

Ἐπιτομή μας Κ^ε Στεφάνια,

Πίνοντας οὖν ἡμῶν εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀγαπῆς
μας Κ^ε Λυκαυγίδου διὰ τὸ ἐμφράσει τῆς καρδίας ἐ-
μπροσθεῖν ἐκ μέρους ἑσῶν μας γὰρ τὰ ὅσα κἀγαθὰ ἔσοι
προσωπικῶν ὡς μὲς μετ' αὐτῶν ἰδρῶσι καὶ ἐδοκίμασαν τὰ
ἔργα εὐαγγ., τῆς Κρατικῆς Ἰατρικῆς, καὶ μετ' ὅσων ἀγα-
νῶν, ὑπόπου καὶ ἀνιέουσιν φέρει εἰς αἰεὶον πέρας,
ὅσο καὶ οὖν πότη τῆς Θεοφιλίας ποὶ ἀγαπήσατε, δι-
ἀμφιβάλω, καὶ δευτέρῃ πατρίδα εὐαγγ., διότι οὐκ ἔστι
καὶ ἡδὴ οὖν κατὰ τὴν τῆς ψυχῆς.

Ἀλλὰ πῶς τῆς γόνιμης κατὰ τὴν τῆς εὐαγγ.
ἐπιτομῆς, ἔπειθ' ὅτι εὐαγγ. εἶναι ἀπὸ μόνου δὲ
δὲ ἐξελίξωμε τὸν ἄνθρωπον Λυκαυγίδου, ποὶ μετ' ὅσων
κατανοοῦν καὶ ἀγαπῆ μᾶλλον περιέβατε πάντοτε καὶ ποὶ
ἐδοκίμασαν ἔχει τῆς ἰσχυρῆς ἀρμονικῆς διαδοχῆς ἀπο-
βίβου ἄνθρωπος - Κατὰ τὴν τῆς.

Τὸ πῶς εὐαγγ. εἶναι ἀπὸ τῆς πότη μας δὲ μὲν
ὁρόσημο τῆς κατὰ τὴν τῆς ἰστορίας τῆς καὶ τὰ εἶναι
βίβλος ὅτι ἡ ἀγαπῆ μας δὲ εὐαγγ. περιέβατε πάντοτε
καὶ δὲ εὐαγγ. ἀποδοῦναι πάντων, γὰρ δὲ ἀμφιβάλωμε
ὅτι ἀφίνετε εἰς μετὰ τὸ μὲν τῆς τῆς ψυχῆς εὐαγγ.,
ἂν ἔχει τὸ μετὰ τὸ μὲν, ἔδω, ὅτι ἔργον καὶ ὅτι τὸ
πο γὰρ τὸν ὅτι οὐκ ἔστι ὅσο μὲν τῆς καὶ ὅτι
αἰδρωπῶν ποὶ ὅσο εὐαγγ. ἀγαπῆσαν.

Ἐπιτομή μας καὶ εὐαγγ. ἀποδοῦναι κατὰ
ἀποδοῦναι

Ε. Στεφάνια

Ἐπιτομή 7. XII. 70
Μετ' αὐτῶν οὐκ ἔστι

"ΤΕΧΝΗ"

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Αριθ. 168

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΚΟΜΗΝΗΝΩΝ 4 - ΤΗΛ. 22.130

7 Δεκεμβρίου 1970

Αξιότιμον Κύριον
Σόλωνα Μιχαηλίδην
Διευθυντήν Ὁδείου Θεσσαλονίκης καὶ Κ.Ο.Θ.
Ε ν τ α Ὑ θ α

Φίλε κύριε Μιχαηλίδη,

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τῆς "Τέχνης, Μακεδονικῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐταιρείας" μὲ πολλή λύπη πληροφορεῖται τὴν ἀποχώρησίν σας ἀπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ Κρατικοῦ Ὁδείου καὶ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα βαθύτατης εὐγνωμοσύνης (πού πιστεύουμε ὅτι τὰ συμπεριζέται καὶ ὀλόκληρο τὸ φιλόμουσο κοινὸ τῆς Θεσσαλονίκης) γιὰ τὴν τόσο γόνιμῃ καὶ ἀποδοτικῇ ἐργασίᾳ σας ἐπὶ τόσα χρόνια στὴ διεύθυνση τῶν δύο αὐτῶν καλλιτεχνικῶν ὀργανισμῶν. Ἰδιαίτερα θὰ θέλαμε νὰ τονίσουμε τὴ συμβολή σας γιὰ τὴν ἱδρυση στὴν πόλιν μας μόνιμης κρατικῆς Ὀρχήστρας (πράγμα ποῦ ἦταν ἀπὸ τοὺς βασικοὺς σκοποὺς τῆς Ἐταιρείας μας), ὀρχήστρας, ἣ ὅποια, ὑπὸ τῆ διεύθυνσίν σας καθιερώθηκε ἤδη ὡς μόνιμος θεσμὸς, πού τὸν περιβάλλει μὲ ἀμέριστη ἀγάπη τὸ κοινὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐλπίζουμε ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μας ἀπὸ τῆ διεύθυνση τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ δείχνετε τὸ ζηρό σας ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς πόλεώς μας καὶ νὰ τὴν περιβάλλετε μὲ τὴν ἴδια στοργή καὶ ἀγάπη, τὴν ὅποια, νὰ εἴσθε βέβαιος, καὶ αὐτὴ σᾶς ἀνταποδίδει ἐξ ἴσου.

Μὲ ἰδιαίτερη τιμὴ

Ὁ Πρόεδρος

Λ. Ν. Πολίτης
ΛΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματέας
ἀ. ἀ.

Μορτζ Σαλιτιά
ΜΟΡΤΖ ΣΑΛΙΤΙΑ

*Κοιτῶν τὴν ἐπιστολὴν τὴν
ἀποχωρητικὴν ἀναγνώρισε μὲ τὸν ΚΟΘ καὶ ἄλλοις ἀξιωματικοῖς.
7.12.70. Ἀντιπροσέδριμος τῆς τῆς "Τέχνης" ὁργανοῦ
τῆς ἐταιρείας τῆς πόλεως*

Τώρα να βηφέτε από υοιτά μου, γιατί όλοι βάλ ρηώθουτε
υοιτά μου, με την βερά μου υι έφυ, βαι παιδι βροχέρο από
τυτό το ύδωρο, θέλω να πώ έρα "έυκορισώ",.

Και, γοφύ με την έφση και την έπερατη έυτιγση μου
δεχθήτε, έβελ υαι υ κυριο Μιχαηλίδου και τιν δική μου
έυκή για υόθε υατό.

Σε ποτθους από γή υ παρνια βελ ύταν για τική.
Τώρα, υ έφση βελ υό έροι ές παρόδωρα.

Εβελίνα Κοντάρτου

Γενάρης 1970 -

12.12.70

Συγγ. Αποστολῆς

I Λίγα λόγια πρὸς τοὺς Ἰσραηλῆνας καὶ Σ.Α.Ο.Θ. Μ.
10.11.70

Ζηταγοῦντες εἰς ἀποχαριστικῶν διώκον ἀπο-
στολῆς ἀποχαριστικῶν διωδόντων καὶ Ἰσραηλῆν ὠδεῖον
καὶ Ἰσραηλῆν Ὀρχηστρῶν καὶ ἑαίμοιο Ἰσραηλῆν καὶ
Σ.Α.Ο.Θ. καὶ ἰν' ἰν' Σολ. Μιχαηλίδη.

Βάσει συζητήσεων καὶ γινῶν καὶ συνέχου
ἀπὸ τῆς ἐπιθετικῆς καὶ ἀποχαριστικῆς τῆς
ἀποχριστικῆς σας ἀπὸ τῆς ὡς καὶ.

Ἔτσι δὲν μπορούμε νὰ ἐκφράσωμε εἰς ἀμέτρο
τὰ συλλογιστικά καὶ ἀγαθὰ, καὶ ἐκφρασοῦντες
καὶ τὸ δαμασκὸν καὶ ἀποχριστικῶν καὶ γινῶν καὶ
τὰ συλλογιστικά καὶ γεννιῶν ἀπὸ τῆς
ἀποχριστικῆς ἀποχριστικῶν σας καὶ τῆς γινῶν
ἀποχριστικῶν τῆς ὡς καὶ ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'
διωδόντων καὶ τὸ Ἰσραηλῆν ὠδεῖον ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'
καὶ Ἰσραηλῆν Ὀρχηστρῶν, καὶ ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'
ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'
ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'
ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν' ἰν'

Ἔτσι ἀναμφισβητῶς εἰς ἐμπροσθέντες καὶ
ἐνσαρκωσῶν τῆς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
ὀφλοῦντες καὶ.

Ἔτσι ὡραία σας ἀπὸ τῆς Μαρκεσίου

Γνωρίζουσα τὴν ὁμοίαν ὡσεὶ συνζυγίαν τὴν
Μουσικὴν ἀνέπτυξεν, χαράχουσε ἀνδρῶν σταδίου,
ἀποργῆν ἀπαράδοτον ἢ ἰδιαίτερα ὀρθοῦν τὰ ἔργα
δὴ.

Ἡ Μουσικὴ εἰς ὅλην τὴν παράφασιν οἱ συνδιαφῆ
μὴ τὸ ὕψος εἰς ἴσους, ἐβουδύσαν ἰδιαίτερα
τοῖς νέοις, ὡδὲ ἀπεβλάγαντα πάντα μὴ ὀργῆς
ἠδυσίον ἢ δειρὴν ὑποστήριξιν μακροχρόνιαν,
ὡστε τὰ ἀναδειχθῶν ὄχι μόνον οἷα σὺν ὄρα
τὴν Σαλπίδος ἀγαθὴ ἢ οἱ δειρὴν Μουσικὰ κίβρα

Σὺν Φροῖδοις τὸς Συνδίστους Ὀμοσποίτων Ὀβίω
Θροφίω, ὡδὲ ὅμοιως ὡσεὶ ἀπόδραμα ἐξελθῆσαν
τὴν ἑσπέρην Φροῖδοῦσα, ὡδὲ μὴς ἔλαμπορε
ἢ ἀπαρτήρα ἰσχυρὴ εἰς ἀποσάδεις μὴς,
ἐκράβη ὡσεὶ εἰς ἀποσάδεις μὴς ἰσχυροῦς
ὅσο ἢ ἄλλο ὄρα τὰ μὴν τὸς Σωμνῆμον δὲ
δουλοῦν τὴν ἀνομα ἀπο τὸ ἀνογο ὄρα τὴν μὴν.

Ἐπαναγαμφάνω τὴν μὴν μὴς ἴσον γὰ
τὴν ἀνοχῆρον εἰς ἢ τὴν ἔλαδα μὴ χαρὰς
γὰ ἀποσάδεις εἰς ἰσοσῆγος ἀγαθὴ ἢ ἰσχυρῆ-
σὺς νῆλω ἀπο τὴν γαστρίων Σιδῶν εἰς εἰς,
ἢ δὲγορε τὰ ἀποσάδεις εἰς εἰς γὰ μὴς
ἢ τὴν ὄρα μὴς ἢ δὲον εἰς δὰ εἶναι εἰσάει
ὀργῆρων, ἴσοι ἢ οἱ εἰς εἰς εἰς γυγῆ δὰ

Ευχαριστώ για την τιμή που μου έχετε κάνει να
με καλέσετε.

Είμαι άγαμος και μηχανικά εργαζομαι
έως και υποχρεωτικά με μηχανοκίνητο εργοστάσιο
που μου έχεις άδεια να εργαστώ και να
εργαστώ με αδειωμένο με άδεια και
με άδειες υπηρεσίας.

Ευχαριστώ και να σας ευχηθώ
επιτυχία και ευτυχία προσωπική.

Θεσσαλονίκη 10/12/1970.

Το αντίθετο παραμένει να το παραμένει
και να παραμένει.

Χαίρετε φίλοι μου
 εἰς ὡ. Θεσσαλονίκη καὶ τὸν Σύνεδρον
 Γονέων 2.θ.
 Πραγματῆ, 11.12.70, ὥρα 11.30 π.μ.

*Αξιότιμε Κύριε Μιχαηλίδη,

Ὁ Σύλλογος Γονέων τοῦ Κρατικοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποῦ ἡ ἰδρυσις ἐφείλεται εἰς τὴν Ὑμετέραν ἔμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν, δοκιμάζει ὄχι μόνον πόνον καὶ λύπην διὰ τὸν ἀποχωρισμόν σας, ἀλλὰ καὶ δικαιολογημένην ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐξέλιξιν τοῦ Ὁδείου καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν κατάρτισιν τῶν ἐν τῷ Ὁδείῳ φοιτῶντων.

Διότι εἶναι ἀληθές καὶ ἀδιαφιλονίκητον ὅτι, ὅταν, μετὰ τὰς πρώτας φωτεινάς ἀνταυγείας, ποῦ ἠκολούθησαν τὰ πρώτα χρόνια ἰδρύσεως τοῦ Ὁδείου, τὸ διεδέχθη, μετὰ τὴν ~~τὴν~~ ἀποχώρησιν τοῦ ἰδρυτοῦ του, μακρὰ περίοδος σκοτεινῆς καὶ χάους, Σεῖς Κύριε Μιχαηλίδη, τοῦ ἐπαναφέρατε τὸ φῶς, τὸ ἀνεστήσατε ἀπὸ νεκρῶν καὶ τοῦ ἐδώσατε ὄχι μόνον πνοήν, ἀλλὰ καὶ σφρίγγος καὶ ζωντάνια καὶ ὄνειρα ποῦ ἐδημιούργησαν, σ' ὅλους ὅσοι ἀγαποῦν τὸ ὄραϊον, ὄχι μόνον τὴν ἐλπίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν πεποιθήσιν διὰ τὰ σταθερὰ ἀνοδικὰ βήματά του.

Μετὰ τὴν ὑφ' Ὑμῶν ἀνάληψιν τῆς Δ/σεως πλήρης ἀναμόρφωσις συνετελέσθη.

Μαθήματα, οὐσιαστικά, ἅτινα δέν ἐδιδάσκοντο, ἐλλείπει εἰδικευμένου ἐκπαιδευτῶν, ἤρξαντο διδασκόμενα, οὐμὴν ἀλλὰ καὶ προσετέθησαν συμπληρωματικά ἄλλα εἶδη, ποῦ ἀπετέλουν, διὰ τοὺς περισσοτέρους, ὄνειρον καὶ ἀνεκπληρώτους πόθους.

Ἡ Ὑμετέρα φωτεινὴ καθοδήγησις καὶ ἰδίᾳ τὸ προσωπικόν σας ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ τῆς ἀθικτου, ἐντατικῆς καὶ ἀνευ ὀρίου ἐργασίας, τοῦ λθῶν ὑψηλοῦ ἐπαγγελματικοῦ σας καταρτισμοῦ, τῆς ἀρίστης παιδαγωγικῆς ικανότητός σας, τῆς ἀκρας Δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν ἠθικῶν προσόντων σας, μετὰ κορυφαῖον σιαλοπάτι τὸ ἀφογεν ἦθος, τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὑψηλόφρον, μετέβαλλον, ταχύτατα, τὸ Ὁδεῖον εἰς ζηλευτὴν κυψέλην προοδευτικοῦ ἔργου καὶ μαγνήτην ἔλξεως πρώτου μεγέθους.

Οἱ σπουδασταί, ὡσπερ ὀρηκτικὸς χεῖμαρος εἰς ἡμέρας μεγάλων βροχῶν, ἤρξαντο εἰσρέοντες κατ' ἔτος - καὶ περισσότεροι - εἰς τὸ Ὁδεῖον, εἰς τρέπον ὡστε ἀπὸ τὰς ὀλίγας δεκάδας ποῦ ἠρίθμουν ἐν ἀρχῇ, νὰ ὑπερβαίνουσι σήμερον τοὺς ἑξακοσίους, θὰ ἦσαν ὀ' ἀσφαλῶς ἀκόμη περισσότεροι ἂν αἱ κτιριακά ἐγκαταστάσεις καὶ ἰδίᾳ ὀ συνεχῆς μειούμενος - λόγω φυσιολογικῆς ἐξέδου - ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν ἐπετρέπον τοῦτο.

Καὶ ἡ φήμη τοῦ Ὁδείου, διελθοῦσα τῶν ὀρίων τῆς Μακεδονικῆς γῆς, καλύπτει ἤδη, διὰ τῶν φτερῶν της, τὸ Πανελλήνιον, μεταβληθεῖσα εἰς χαρμῶσυνον αὐραν πλῆστεως δι' ὅλους ὅσοι, ὡς Ὑμεῖς, ἔταξαν ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς των τὴν ἀναλωσιν των διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ

- 2 -

λειτουργήματος των.

Ἡ περίοδος 1957-1970 εἶναι καί θά γραφῆ ἀσφαλῶς, ὡς "ὁ Χρυσοῦς αἰὼν" τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης θά φέρῃ δέ, δικαιοματικά, τήν σφραγίδα τῆς προσωπικότητος καί τοῦ Ὀνόματός Σας.

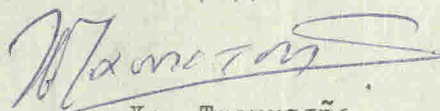
Ἐπῆρξατε, διά πάντα τ' ἀνωτέρω, ἄξιος θαυμασμοῦ καί δικαίου ἐπαίνου.

Ἐν μέρους τῶν γονέων τοῦ Συλλόγου Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, Σᾶς εὐγνωμονοῦμε καί, εὐχόμενοι ἐκ βάθους ψυχῆς ὅπως ὁ Θεός εὐλογῆ ἐν παντί τᾶς ὑψηλάς Σας ἐπιδιώξεις.

Σᾶς προσφέρομεν τῶ κῦπελον τοῦτο τιμῆς ἔνεκεν καί εἰς ἀναμνηστικήν βράβευσιν τῶν, διά τήν Μουσικήν κατάρτισιν τῶν τέκνων μας, πολυτίμων καί καρποφόρων προσπαθειῶν Σας.

Μετά πλείστης τιμῆς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Χρ. Τσουκτσῆς

Ἀριθμ. Πρωτ. 74

Πρὸς τόν

Ἀξιότιμον Κύριον

κ. Σόλωνά Μιχαηλίδην,

Διευθυντὴν Ὁδείου Θεσσαλονίκης

Ἐν τὰ ὕθ α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΙΔΩΝ 5 - ΤΗΛ. 25.091

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Θεσ/νίκη 12.12.1970

Κ^ε Μιχαηλίδη

ΜΑΖΙ μέ τίς τόσες έκδηλώσεις θαυμασμοῦ, ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης καί τά ἐγκωμιαστικά ἀποχαιρετιστήρια πρὸς τό πρόσωπό σας, γιά τήν νόμιμη ἀποχώρηση ἀπό τήν Διεύθυνση τοῦ ᾽Ωδείου καί τῆς Κρατικῆς ᾽Ορχήστρας, παρακαλῶ νά δεχθῆτε καί τό γράμμα μου αὐτό, πού προέρχεται ἀπό ἕνα πραγματικό-ναί-φίλο καί θαυμαστή σας.

ΑΝΑΠΟΔΩ αὐτή τή στιγμή τήν ἐποχή πού πρό Ἰδετίας ἀνοίξατε τήν ἀύλαία τῆς μουσικῆς κινήσεως στόν τόπο μας, ὁ ὁποῖος τότε παρουσίαζε μειονεκτικότητα στόν τομέα τῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς, ἀπό ἔλλειψη μονίμου ᾽Ορχήστρας.-

ΤΗΝ ἐποχήν πού πήρατε τήν πρωτοβουλία καί στρατηγεύσατε εἰς τήν ἐπιστράτευσιν τῶν δυναμένων νά βοηθήσουν τήν εὐγενῆ προσπάθειά σας, πρὸς ἴδρυσιν τῆς Κρατικῆς μας ᾽Ορχήστρας.

ΑΠΛΟΣ στρατιώτης καί ἐγώ, πῆρα μέρος στήν σταυροφορία αὐτή καί βοήθησα κατά δύναμη, ἀπό τήν ὑπεύθυνη θέση τήν ὁποία κατεῖχα τότε.

ΕΤΣΙ γνωρίζω τίς ἄοκνες προσπάθειες καί τήν ἔνθεο ζῆλο σας νά φέρετε εἰς πέρας τό σπουδαῖο ἔργο σας.

ΣΑΣ παρακολούθησα καί μετά τήν ἴδρυση τῆς ὀρχήστρας, κατόπιν τῆς Πρωθυπουργικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κυβερ-

νήτου τῆς χώρας Κ.Καραμανλῆ, καί τήν ὀλόφυχο συμπαράστασιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Βορ. Ἑλλάδος Α. Θεολογίτη καί ἐπί μία Ἰοετία, εἰς τίς προσπάθειές σας νά δημιουργήσητε-καί δημιουργήσατε- μουσικήν παράδοσιν εἰς τόν τόπο μας, μέ τήν μουσικολογικήν κατάρτισίν σας, τήν καλλιτεχνικήν δημιουργητικότητα, τήν πνευματικότητα καί τό ἦθος, τήν ἀξιοπρέπεια καί τό ἐπιβλητικό προσωπικό κύρος, καθώς καί μέ τά διοικητικά σας προσόντα.

ΥΠΗΡΕΑΤΕ ὁ ὀδηγός τοῦ μουσικοῦ κινήματός μας, ὁ ἐμφυχωτής τῶν συνεργατῶν σας, ὁ συστηματικός προγραμματισμός ὑψηλῶν μουσικῶν κατακτιήσεων, ὁ ἄνθρωπος πού φλέγεται ἀπό τό πάθος τῆς δημιουργίας καλλιτεχνικῆς ζωῆς.

ΑΠΟΧΩΡΩΝΤΑΣ ἀπό τήν Δ/νση τῶν καλλιτεχνικῶν-μουσικῶν μας Ὁργανισμῶν, νά εἴσθε βέβαιος ὅτι: Εἰς μέν τοὺς διαδόχους σας μεταβιβάζετε ὑποθήκες ὑψηλῆς παραδόσεως καί ὑποχρεώσεις μεγάλες, γιάμὰ συνεχίσουν τοὺς δραματισμούς σας, πρὸς ἀνώτερες πραγματοποιήσεις εἰς τά μουσικά μας πράγματα. Εἰς δέ τό φιλόμουσον κοινόν τοῦ τόπου μας, τήν παντοτεινή ἀνάμνησιν ἑνός ἐξόχου συνθέτη-μουσουργοῦ-μέ σπάνια μόρφωση τοῦ πενταγράμμου.

ΤΑ ἀποχαιρετιστήρια χειροκροτήματα κατὰ τήν τελευταῖα συναυλία, μέ τά ὅποια σᾶς ἀπεθέησε τό φιλόμουσο κοινό τῆς Θεσ/νίκης, ἦσαν εἰλικρινῆ καί πραγματικά.

ΑΥΤΑ δέν ἔμειναν καί δέν θά μείνουν μέσα εἰς τήν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΙΔΩΝ 5 - ΤΗΛ. 25.091

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- 3 -

αΐθουσας τῆς Ἑταιρίας τῶν Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἀλλά θά
σᾶς παρακολουθοῦν σέ ὅλη σας τήν καλλιτεχνική ζωή καί
θ' ἀποτελοῦν πηγὴν ἐμπνεύσεως γιά ἔργα καί συνθέσεις
πού θά κοσμοῦν τό μουσικό στερέωμα.

Τῆ λύπη μου γιά τόν ἀποχωρισμό μας, ἀπαλύνει ἡ πίστις
μου ὅτι τά θεμέλια πού βάλατε στό οἰκοδόμημα τῆς μου-
σικῆς κινήσεώς μας, εἶναι σταθερά καί ὑπόσχονται νά
κρατήσουν μεγάλες ἐξελίξεις εἰς τό ἔργο σας.

ΕΥΧΟΜΑΙ νά εἴσθε καλά σεῖς καί ἡ Κα Μιχαηλίδου, ἡ
ὁποία ὅπως πάντοτε, θά συμπαρίσταται εἰς τήν πραγματο-
ποίηση τῶν πνευματικῶν σας ὁραματισμῶν.

Μέ ἀγάπη, θαυμασμό καί εὐγνωμοσύνη,

Γεωργίου Νικ. Παπαγεωργίου